

Bemærkninger til foranstående punkter:

Til 1.

Den foreslåede rummelige affattelse af bestemmelsen om, til hvilke formål de udbetalte beløb kan anvendes, svarer til de nugældende reglers bestemmelse, således som denne i overensstemmelse med partiernes ønsker blev affattet ved beslutning af 4. december 1970 i udvalget for forretningsordenen. Efter de hidtidige erfaringer forekommer det ufornødent, at der af gruppeformændene skal afgives en årlig erklæring om, at de udbetalte beløb er anvendt i overensstemmelse med formålet, og det forekommer ejendommeligt, at folketingets ledende politikere skal pålægges at afgive erklæringer om, at de ikke har anvendt beløbene uretmæssigt. Det forudsættes, at der i den erklæring, der efter de nugældende regler skal afgives på tidspunktet for disses bortfald, som hidtil vil kunne tilkendegives et ønske om uforbrugte beløbs overførsel til anvendelse senere.

Til 2.

Til erstatning af de nugældende to bistandsordninger (kontorbistand og ekspertbistand, der beregnes på hver sin måde) foreslås en bistandsordning, hvorefter bistand ydes med ét samlet beløb til alle de i punkt 1 nævnte formål. Herved undgås de mindre hensigtsmæssige virkninger, der under den nugældende ordning er en følge af, at kontorbistanden stiger i store spring ved mandattallene 8, 15, 22, 29, 36 osv. Som eksempler på sådanne mindre hensigtsmæssige virkninger kan anføres:

Eks. 1. Hvis et regeringsparti med 32 mandater har 4 ministre, hvoraf de 3 er medlemmer af folketinget, men den fjerde ikke, beregnes gruppens bistandsbeløb på grundlag af 29 mandater. Hvis den fjerde minister dør, og der som ny minister udpeges et af gruppens medlemmer, beregnes bistandsbeløbet derefter på grundlag af 28 mandater, og virkningen er, at det årlige bistandsbeløb går ned med 47.520 kr. Hvis partiet har 33 mandater i stedet for 32, vil det årlige bistandsbeløb i samme situation kun falde med 3.525 kr.

Eks. 2: Hvis et oppositionsparti med 63 mandater ved et folketingsvalg vin-

der 1 mandat, vil fremgangen på dette ene mandat medføre, at det årlige bistandsbeløb stiger med 47.520 kr. Hvis partiet før valget har 62 mandater, vil en fremgang på 1 mandat medføre, at det årlige bistandsbeløb stiger med 3.525 kr.

Hvis den gældende ordning erstattes med den foreslåede proportionale nyordning, vil forskydninger i mandattal i *alle* tilfælde pr. mandat give *samme* beløbsmæssige ændring af det årlige bistandsbeløb.

En sådan rent proportional tilskudsordning vil nødvendigvis i sammenligning med den hidtidige ordning favorisere store partier. For at imødegå dette foreslås det, at det særlige tilskud, der hidtil er ydet oppositionsgrupper, fastsættes til et væsentligt større beløb end hidtil, og at dette beløb ydes til *alle* grupper på mindst 9 mandater (idet en gruppe på mindst 9 mandater typisk vil være udvalgsberettiget). Et sådant gruppetilskud vil favorisere små partier og derved afbalancere den proportionale mandattilskudsordning. For at undgå for stort et spring mellem grupper på 8 og grupper på 9 mandater foreslås det, at der til grupper på 4-8 mandater ydes et gruppetilskud på halvdelen af det beløb, der gælder for grupper på mindst 9 mandater.

Det foreslås at ophæve den hidtidige regel om, at folketingsmedlemmer, der er ministre, ikke tæller med ved beregningen af bistandsbeløbene. Reglen har sammenhæng med de store spring i kontorbistandsordningen og bygger på, at ministre ikke belaster folketingsgruppens kontorpersonale. Under den foreslåede rent proportionale mandattilskudsordning forekommer reglen mindre velmotiveret.

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen om automatisk regulering af bistandsbeløbene er identisk med den tilsvarende bestemmelse i de nugældende regler om ekspertbistand, således som denne bestemmelse blev affattet ved beslutning af 4. december 1970 i udvalget for forretningsordenen.

Til 3.

Den foreslåede bestemmelse har — i modsætning til den tilsvarende bestemmelse i de nugældende regler — som principielt ud-